

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 566/2024
15.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због пет кривичних дела неизвршења судске одлуке у стицају из члана 340. став 1. у вези члана 60. Кривичног законика и једног кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Александра Стевановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К бр.39/23 од 02.02.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.60/24 од 27.02.2024. године и Кж1 бр.65/24 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 15. маја 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Александра Стевановића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лебану К бр.39/23 од 02.02.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.60/24 од 27.02.2024. године и Кж1 бр.65/24 од 19.03.2024. године, само у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што Врховни суд кривично-правне радње окривљеног АА, описане у изреци првостепене пресуде под тачком 1) и 2) правно квалификује као продужено кривично дело неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, за које дело му применом одредаба чланова 56, 57, 60, 65. и 66. Кривичног законика,

ИЗРИЧЕ УСЛОВНУ ОСУДУ

тако што му утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци која се неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 2 (две) године не учини ново кривично дело, те га осуђује на новчану казну у износу од 240.000,00 динара, коју је дужан да плати суду у року од три месеца, с тим што уколико се новчана казна не може наплатити, суд ће исту извршити тако што ће за сваких започених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док се исти захтев у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку **ОДБИЈА** као неоснован, а у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К бр.39/23 од 02.02.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења пет кривичних дела неизвршења судске одлуке у стицају из члана 340. став 1. у вези члана 60. Кривичног законика, за која дела су му утврђене појединачне казне затвора у трајању од по два месеца и појединачне новчане казне у износу од по 40.000,00 динара, те због извршења једног кривичног дела неизвршења судске одлуке из члана 340. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и новчана казна у износу од 40.000,00 динара, након чега је окривљеном применом одредаба чланова 56, 57, 60, 65. и 66. Кривичног законика изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године не учини ново кривично дело, те на јединствену новчану казну износу од 240.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, с тим што уколико се новчана казна не може наплатити ни принудним путем, суд ће је извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара, те на име трошкова кривичног поступка износ од 4.200,00 динара, као и да оштећенима ББ и ВВ исплати трошкове поступка на име заступања од стране пуномоћника у износу од 418.500,00 динара, а оштећенима ГГ, ДД и ЂЂ на име заступања од стране пуномоћника новчани износ од 576.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени су на основу члана 258. став 4. ЗКП упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.60/24 од 27.02.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Лебану К бр.39/23 од 02.02.2024. године, потврђена.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.65/24 од 19.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Лебану К бр.39/23 од 02.02.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Александар Стевановић, због битне повреде одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 373. ЗКП, те због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа, коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово

присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у односу на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП недозвољен.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, јер су нижестепени судови применили одредбе о стицају из члана 60. КЗ, и поред тога што је у конкретном случају требало применити члан 61. КЗ, јер се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја продуженог кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. КЗ.

Наиме, окривљени АА оглашен је кривим што је у периоду од 28.02.2018. до 26.12.2018. године, у својству службеног лица – председника Скупштине општине Лебане, у урачуљивом стању, свестан да је дело чије је извршење хтео забрањено, одбио да изврши правноснажне пресуде Управног суда у Нишу II-Уж бр.4/18 од 08.02.2018. године, II-I Уж 6/18 од 08.02.2018. године, II-4 Уж 7/18 од 01.02.2018. године, II – Уж 8/18 од 08.02.2018. године и II-I Уж 10/18 од 08.02.2018. године, којима су поништена решења СО Лебане, ближе наведене у изреци пресуде, а којима је утврђен престанак мандата одборника – оштећених ЂЂ, ВВ, ДД, ББ и ГГ, те оштећеним одборницима омогући да учествују у раду Скупштине општине Лебане, те због тога што је у периоду од 01.04.2018. године до 26.12.2018. године, одбио да изврши правноснажну пресуду Управног суда у Нишу II-I Уж 38/18 од 15.03.2018. године, којим је поништено решење СО Лебане, којим је утврђен престанак мандата одборника – оштећеног ЕЕ и оштећеном ЖЖ омогући да учествује у раду СО Лебане.

Одредбом члана 61. став 1. КЗ прописано је да продужено кривично дело чини више истих или истоврсних кривичних дела учињених у временској повезаности од стране истог учиниоца, која представљају целину, због постојања најмање две од следећих околности: истоврсности оштећеног, истоврсности предмета дела, коришћења исте ситуације или истог трајног односа, јединства места или простора извршења дела или јединственог умишљаја учиниоца.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је окривљени АА изреком правноснажне пресуде оглашен кривим да је у периоду од 28.02.2018. до 26.12.2018. године (тачка 1 изреке), те у периоду од 01.04.2018. до 26.12.2018. године (тачка 2 изреке), у својству службеног лица – председника Скупштине општине Лебане, у урачуљивом стању, свестан да је дело чије је извршење хтео забрањено, одбио да изврши правноснажне пресуде Управног суда у Нишу ближе наведене под тачком 1 и 2 изреке, којим одлукама су поништена решења СО Лебане којима је утврђен престанак мандата укупно 6 одборника, то је очигледно да је окривљени извршио више истоврсних кривичних дела, учињених у временској повезаности, те која представљају целину због коришћења исте ситуације, јединства места, односно простора извршења дела и јединственог умишљаја окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни суд је нашао да се у радњама окривљеног стичу сва субјективна и објективна обележја једног продуженог кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, а не пет кривичних дела из члана 340. став 1. у вези члана 60. КЗ и једног кривичног дела из члана 340. став 1. КЗ, како је то наведено у изреци првостепене пресуде, а за која дела је окривљени правноснажно оглашен кривим нижестепеним пресудама.

Стога је, усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу, као основан преиначио нижестепене пресуде, тако што је окривљеног АА огласио кривим због извршења једног кривичног продуженог кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, за које дело му је, имајући у виду све околности из члана 54. КЗ које су правилно утврђене у редовном поступку, применом одредаба чланова 56, 57, 60, 65. и 66. КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године не учини ново кривично дело, те осудио на новчану казну у износу од 240.000,00 динара, налазећи да је овако одмерена кривична санкција сразмерна степену кривице окривљеног и да ће се њоме у свему постићи сврха кажњавња предвиђена одредбом члана 42. КЗ.

Из истих разлога, налазећи да у радњама окривљеног ближе описаним у изреци првостепене пресуде, произилазе сва субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела неизвршење судске одлуке из члана 340. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се нижестепене пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, одбио као неоснован.

У делу у којем се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, поднети захтев је одбачен као недозвољен.

Наиме, указујући на ову битну повреду одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је пресудом Основног суда у Лебану К бр.50/19 од 14.03.2024. године окривљени ослобођен од оптужбе за предметна кривична дела на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, да је решењем Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.104/23 од 23.04.2023. године, у већу састављеном од судија Небојше Стојичића, Дејана Стаменковића и Бисерке Костић, укинута наведена ослобађајућа пресуда, да је у поновљеном поступку окривљени оглашен кривим и осуђен за предметна кривична дела побијаном пресудом 1К бр.39/23 од 02.02.2024. године, те да је наведена осуђујућа пресуда потврђена пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 бр.60/24 од 27.02.2024. године у већу у којем су као чланови већа учествовале судије Дејан Стаменковић и Бисерка Костић, а због чега су испуњени услови за њихово обавезно изузеће, због постојања сумње у њихову објективност.

По оцени овога суда, изложеним наводима захтева бранилац окривљеног, у суштини указује на повреду члана 37. став 2. ЗКП истицањем да су судије Дејан Стаменковић и Бисерка Костић као чланови већа донели две различите одлуке (најпре укидање првостепене пресуде, а потом потврђивање осуђујуће пресуде), а што изазива сумњу у непристрасност наведених судија, па како због повреде члана 37. став 2. ЗКП,

сходно одредбама члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у којем је донета преиначујућа пресуда, на основу члана 491. тачка 1) ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић